

TAXE și IMPOZITE

Noutăți legislative și studii de caz

ACTUAL

Editorial

Protejați-vă de legislația privind secretul fiscal!

Nu toți contribuabilii, persoane fizice sau juridice, sunt protejați prin Codul de procedură fiscală față de terțe persoane în legătură cu informațiile deținute de ANAF, de natura celor considerate secret fiscal.

În acest sens, personalul din cadrul organului fiscal este obligat să păstreze secret informațiile de care a luat la cunoștință ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu. Informații cum ar fi datele de identificare, natura și quantumul obligațiilor fiscale, natura, sursa și quantumul veniturilor, natura, sursa și valoarea bunurilor, plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului

net sau orice fel de informații obținute din declarații ori documente prezentate de către contribuabil/plătitor sau terți.

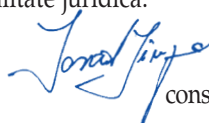
Care sunt excepțiile de la regulă?

Organul fiscal poate transmite informațiile pe care le deține, cum ar fi cazul autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege, autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate, în baza unor instrumente juridice internaționale semnate de România și care cuprind prevederi privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și/sau recuperarea creanțelor fiscale sau autorităților judiciare competente. La rândul său, autoritatea care primește informațiile este obligată să păstreze secretul fiscal.

Important de reținut!

Organul fiscal poate transmite informații de natura secretului fiscal și altui solicitant (persoană fizică sau juridică), dar numai cu acordul scris al contribuabilului/plătitorului despre care au fost solicitate informații.

De asemenea, este permisă transmiterea de informații cu caracter fiscal și în alte situații decât cele prevăzute mai sus, în condițiile în care se asigură că din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice, juridice ori unei entități fără personalitate juridică.

Ionuț Jinga,
consultant fiscal

ÎN ACEASTĂ EDIȚIE:

SINTEZA LEGISLATIVĂ 2

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți..... 4

IMPOZITUL PE VENITURILE NEREZIDENTILOR

Comision către nerezidenți.
Declarația anuală 207 3

TVA

Asociere în participațiune.
Depășire plafon TVA 4

DIVIDENDE

Distribuire dividende interimare.
Tratament fiscal 5

FACTURĂ

Factură primită cu întârziere.
Raportare în Declarația 394 7

EXPORT DE BUNURI

Regim fiscal TVA. Obligații declarative 8

SCHIMBAREA SISTEMULUI DE IMPOZITARE

Trecere de la microîntreprindere la impozit pe profit în cursul anului 9

CONTABILITATE

Contabilitatea materialelor nestocate 10

ACHIZIȚII INTRACOMUNITARE

Achiziții servicii intracomunitare.
Cod de TVA invalid al furnizorul 11

VOUCHERE DE VACANȚĂ

Servicii turistice. Implicații fiscale 12

Sinteză legislativă

Actul normativ: Proiect de lege privind modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990 și a Legii contabilității nr. 82/1991

Publicat în:

<https://www.senat.ro/legis/lista.aspx>

Data intrării în vigoare:

Cui se adresează: Societăților înființate în baza Legii nr. 31/1990, acționarilor, asociaților, administratorilor acestora

Ce prevede: –

Prin acest proiect de lege sunt propuse o serie de măsuri privind societățile decapitalizate, printre care:

1. Interzicerea acordării de avansuri sau împrumuturi de către societăți acționarilor sau altor persoane afiliate, în situația în care au distribuit dividende trimestrial, până la regularizarea acestora – cu aplicabilitate pentru societățile care distribuie dividende trimestrial după intrarea în vigoare a legii. Pentru nerespectarea acestor prevederi, proiectul propune o **sanctiune de la 10% la 20% din suma acordată sub formă de avans sau împrumut**, însă aceasta nu poate fi mai mică de 5.000 lei.

2. Clarificări privind distribuirea de dividende:

- societățile care la sfârșitul anului înregistrează profit, însă au pierdere contabilă reportată, pot distribui profitul exercițiului financiar curent la dividende doar după constituirea rezervelor legale, acoperirea pierderilor reportate și constituirea rezervelor statutare;

- societățile cu activul net (total active – total datorii) diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea

capitalului social subscris pot efectua distribuirea de dividende din profitul exercițiului financiar curent doar după reîntregirea activului net la valoarea minimă prevăzută de lege;

- rezervele, cu excepția rezervelor legale, precum și profitul reportat, pot constitui obiect al distribuirii sub formă de dividende, în condițiile actului constitutiv sau, după caz, ale hotărârii adunării generale ale acționarilor, cu respectarea prevederilor de mai sus – acoperirea pierderilor reportate, reîntregirea activului net, după caz.

3. Conversia în acțiuni/părți sociale a creanțelor acționarilor/asociaților față de societate rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia în cazul societăților la care activul net este diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris.

În cazul societăților la care activul net este diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris și înregistrează datorii față de acționari/asociați rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia, proiectul propune ca, în situația în care cel târziu până la încheierea exercițiului financiar ulterior celui în care au fost constatate pierderile, societatea nu își reconstituie activul net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social, inclusiv prin conversia creanțelor acționarilor în acțiuni/părți sociale, potrivit opțiunii societății, la sfârșitul acestui termen să majoreze capitalul social prin conversia acestor creanțe, cu respectarea drepturilor celorlalți asociați.

Aceste societăți vor avea obligația să notifice ANAF cu privire la decizia sa cu privire la reconstituirea activului net sau, dacă este cazul, la

faptul că nu s-a întrunit adunarea generală extraordinară ori că nu a putut delibera valabil nici în a doua convocare.

În cazul neintrării adunării generale extraordinare sau dacă societatea nu a putut delibera valabil nici în a doua convocare, Ministerul Finanțelor Publice sau orice persoană interesată poate solicita dizolvarea societății.

4. Alte aspecte privind dizolvarea societăților.

Proiectul a fost adoptat de Senat în data de 16 octombrie 2019 și trimis pentru dezbatere la Camera Deputaților.

Aceste prevederi vor fi aplicabile doar dacă legea va fi publicată în Monitorul Oficial, după parcurgerea procesului legislativ.

Dacă legea va fi publicată în Monitorul Oficial în această formă adoptată de Senat, societățile care, la data intrării în vigoare a legii, potrivit ultimelor situații financiare anuale aprobate, înregistrează datorii către acționari/asociați rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia și un activ net diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, vor fi obligate ca cel târziu până la închiderea exercițiului financiar următor să își reconstituie activul net.

La expirarea acestui termen, dacă activul net nu a fost reconstituit, societatea va trebui să majoreze capitalul social prin conversia acestor creanțe, iar dacă nu va realiza conversia, în termen de 60 de zile de la depunerea situațiilor financiare aferente exercițiului financiar ulterior celui în care au fost constatate pierderile, ANAF va solicita dizolvarea societății.

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Persoanele juridice de drept public nu mai au obligația de a utiliza ștampila

În Monitorul Oficial nr. 815 din 08 octombrie 2019 a fost publicată Legea nr. 169/2019 pentru modificarea și completarea art. V din Ordonanța Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscale-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative.

Prin acest act normativ se elimină obligația de a utiliza ștampila pentru persoanele juridice de drept public, astfel:

- pe declarații, cereri, contracte sau orice alte documente sau înscrisuri depuse la instituțiile sau autoritățile publice ori emise sau încheiate în relația cu instituțiile sau autoritățile publice;

- pe documente sau orice alte înscrisuri emise în relația dintre acestea și persoanele fizice, persoanele juridice de drept privat, entitățile fără personalitate juridică.

Această prevedere nu se aplică totuși instituțiilor sau autorităților publice cărora, prin acte normative de rangul legii, cu caracter special față de O.G. nr. 17/2015, li se impune expres folosirea ștampilelor.

În cazul persoanelor fizice și juridice de drept privat, precum și al entităților fără personalitate juridică, obligația de a aplica ștampila pe declarații, cereri sau orice alte documente depuse la instituțiile sau autoritățile publice, precum și pe documente sau orice alte înscrisuri emise în relația dintre acestea, a fost eliminată prin art. V din O.G.

nr. 17/2015, începând cu luna iulie 2015.

La art. V alin. (1¹) este prevăzută sancțiunea pentru persoanele din cadrul unei instituții sau autorități publice care solicită aplicarea ștampilei pe declarații, cereri, contracte sau orice alte documente sau înscrisuri.

Astfel, fapta de a solicita persoanelor fizice, persoanelor juridice de drept privat, entităților fără personalitate juridică, precum și persoanelor juridice de drept public aplicarea ștampilei pe declarații, cereri, contracte sau orice alte documente sau înscrisuri, săvârșită de către persoana din cadrul unei instituții sau autorități publice, constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acesteia, conform prevederilor legale.

Comision către nerezidenți. Declarația anuală 207

Referitor la impozitul pe veniturile obținute de nerezidenți, dacă beneficiarul de venit (nerezidentul) nu prezintă certificat de rezidență fiscală, nu se pot aplica prevederile din Convenția de evitare a dublei impuneri și se utilizează cota de TVA reglementată de Codul fiscal.

Există situații în care în contractul încheiat între părți se prevede ca impozitul să fie suportat de plătitorul de venit. Astfel că acesta se determină prin aplicarea cotei de TVA la baza stabilită prin procedeul sutei mărite, se declară și se plătește la bugetul de stat, fiind o cheltuială nedeductibilă la calculul rezultatului fiscal.

Problemă fiscală

Avem o firmă nerezidentă căreia îi plătim un comision și care refuză să ne trimită certificat de rezidență fiscală. De asemenea, ne emit factură automatizată, fără a evidenția impozitul pe nerezidenți de 16%. Noi plătim la buget impozitul calculat cu suta mărită, nedeductibil. Care este situația cu declarația 207?

IMPOZITUL PE VENITURILE NEREZIDENTILOR

Cadrul legal:

Conform art. 223 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, comisioanele de la un rezident reprezintă venituri impozabile obținute din România. În lipsa certificatului de rezidență fiscală se aplică prevederile Titlului VI din Codul fiscal.

Concluzie

Plătitorul de venit are obligația să rețină la sursă impozitul prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut. Impozitul reținut la sursă

nu trebuie evidențiat pe factura emisă de nerezident pentru serviciile prestate. La data plății, plătitorul calculează impozitul, efectuează reținerea și plătește diferența. Impozitul astfel calculat se declară în formularul 100 până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost reținut și în formularul 207 până la data de 31

ianuarie a anului următor celui în care a fost reținut.

Important

Dacă, conform contractului încheiat între părți, impozitul se suportă de către plătitorul de venit, acesta se determină prin aplicarea

cotei de 16% la baza stabilită prin procedeele sutei mărite, se plătește la bugetul de stat și constituie o cheltuială nedeductibilă pentru plătitorul de venit.

Și în acest caz impozitul se declară în formularul 100 și în formularul 207.

Asociere în participațiune. Depășire plafon TVA

Specific asocierilor în participațiune este faptul că nu dau naștere unei persoane impozabile distincte din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, obligația privind calculul, declararea și plata către bugetul de stat în privința TVA revenind asociatului administrator (liderul asocierii), care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.

Dacă o societate din cadrul asocierii desfășoară activități și în nume propriu, veniturile obținute din aceste activități se vor lua în calcul la determinarea cifrei de afaceri ce se compară cu plafonul care determină obligația înregistrării în scopuri de TVA.

Problemă fiscală

SC X SRL și SC Y SRL au încheiat contract de asociere în participațiune în legătură cu activități de jocuri de noroc. SC X SRL are licență, iar SC Y SRL nu are licență și a depășit plafonul de a se înregistra ca plătitor de TVA. SC Y SRL trebuie să se înregistreze ca plătitor de TVA?

Cadrul legal:

Potrivit prevederilor menționate mai jos, în cazul unei asocieri în participațiune, obligațiile privind TVA îi revin asociatului administrator. Distribuiri în limitele cotelor prevăzute în contractul de asociere nu intră în sfera TVA și nu generează obligații din perspectiva TVA pentru membri.

Conform art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, în cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile și obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.

Potrivit Normelor metodologice de aplicare a articolului menționat, asocierilor în participațiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- A) veniturile și cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator și sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal;
- B) persoana desemnată prin contractul încheiat între părți să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este per-

TVA

soana care emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de asociere;

- C) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți. Această condiție se consideră îndeplinită inclusiv în situația în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terți, se efectuează și livrări/prestări între membrii asociației conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1), participațiile la o asociere pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părții ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obținerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268 coroborat cu art. 271 din Codul fiscal. Faptul că aceste operațiuni sunt desfășurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de

către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) și (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operațiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalți membri a operațiunilor ce depășesc această parte, acele operațiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268 coroborat cu art. 270 și 271 din Codul fiscal. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operațiunilor ce depășesc partea prevăzută pentru el în contractul de asociere.

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile și

obligatiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal revin asociatului administrator care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achizițiile de bunuri/servicii, precum și livrările de bunuri/prestările de servicii aferente asocierii.

Prin drepturi și obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achizițiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297-301 din Codul fiscal. Obligația de a emite facturi către beneficiari și de a colecta taxă în cazul operațiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304, în cazul propriilor bunuri și 305 din Codul fiscal, atât pentru bunurile de capital proprii, cât și de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii și care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunuri de capital

conform alin. (3), ca aport la asociere, își păstrează dreptul de deducere și nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, întrucât această obligație, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioada în care membrii asociați nu fac ajustări.

Concluzie

Dacă însă societatea SC Y SRL desfășoară activități și în nume propriu, veniturile obținute din aceste activități se vor lua în calcul la cifra de afaceri ce se compară cu plafonul ce determină obligația înregistrării în scopuri de TVA.

Distribuire dividende interimare. Tratament fiscal

De la apariția, în anul 2018, a legii privind distribuirea în avans de dividende, tot mai mulți patroni preferă acest mod de repartizare a profitului pentru a-și asigura necesitățile financiare curente, nemaifiind nevoiți să aștepte închiderea anului și determinarea profitului contabil.

Rămân în continuare multe întrebări ale contabililor acestor societăți privind tratamentul fiscal și contabil aplicat, în special modul de întocmire a declarațiilor și situațiilor financiare interimare.

De reținut! Situațiile financiare interimare reprezintă situații financiare cu scop special, fiind destinate repartizării de dividende în cursul exercițiului financiar (în avans).

Problemă fiscală

Administratorul societății, care este și acționar, dorește distribuirea de dividende interimare în luna noiembrie.

Ce documente/raportări trebuie întocmite? Profitul care se va distribui este cel stabilit în bilanță la 30.09.2019? Declarația cu beneficiarii reali ai unei societăți când se depune la Registrul Comerțului?

DIVIDENDE

Cadrul legal:

Prin Legea nr. 163/2018 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990, precum și modificarea Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, s-a introdus posibilitatea repartizării trimestriale a profitului către acționari sau asociați, în mod opțional, în cursul exercițiului financiar, în limita profitului contabil net realizat trimestrial, plus eventualele profituri reportate și sume retrase din rezerve disponibile în acest scop, din care se scad orice pierderi reportate și sume depuse în rezerve în conformitate cu cerințele legale sau statutare, respectiv pe baza situațiilor financiare interimare aprobate de adunarea generală a acționarilor sau asociaților, după caz.

Societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste și celelalte persoane juridice care au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea financiară, potrivit Legii contabilității, care optează pentru repartizarea trimestrială de dividende au obligația să întocmească situații financiare interimare.

Situațiile financiare interimare întocmite potrivit art. 28 alin. (8¹) din Legea contabilității, modificată, sunt supuse auditului, în situația în care persoanele care le întocmesc au obligația de auditare statutară a situațiilor financiare anuale sau optează pentru auditarea acestora, potrivit legii. De asemenea, situațiile financiare interimare sunt supuse verificării de către cenzori în cazul în care situațiile financiare anuale fac obiectul verificării de către cenzori, potrivit legii.

Prin Ordinul ANAF nr. 3.067/2018 pentru completarea unor reglementări contabile, au fost reglementate situațiile financiare interimare.

Situațiile financiare interimare prezintă situații financiare cu scop special, fiind destinate repartizării de dividende în cursul exercițiului financiar.

În baza noilor reglementări, entitățile care au optat, potrivit legii, pentru repartizarea trimestrială de dividende întocmesc situații financiare interimare formate din situația poziției financiare și situația rezultatului global.

Aceste componente au aceeași structură cu cea aplicabilă situațiilor financiare anuale întocmite conform prezentelor reglementări. Veniturile și cheltuielile astfel raportate se stabilesc cumulativ de la începutul exercițiului financiar până la finele trimestrului pentru care entitatea a optat să repartizeze dividende (deci întocmești situații financiare interimare la 30.09.2018).

Situațiile financiare interimare se completează utilizând politicile con-

tabile aplicate de entitate la data întocmirii acestora. Situațiile financiare interimare sunt însoțite de politicile contabile semnificative.

Situațiile financiare interimare se depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 30 de zile de la aprobarea acestora de către adunarea generală a acționarilor/asociaților.

La stabilirea sumei ce se va distribui ca dividende interimare trebuie să se țină cont de faptul că, după depunerea situațiilor financiare anuale, se va face regularizarea diferențelor rezultate din distribuirea dividendelor în timpul anului comparativ cu dividendele convenite după calcularea profitului anual și orice sumă primită în plus de asociați/acționari va trebui returnată în 60 de zile de la data aprobării situațiilor financiare anuale.

Referitor la inventariere, art. III din Ordinul nr. 3.067/2018 pentru completarea unor reglementări contabile impune obligația efectuării inventarierii.

ATENȚIE

În vederea întocmirii situațiilor financiare interimare se procedeaază la efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii și a evaluării acestor elemente, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

Rezultatele inventarierii și ale evaluării efectuate cu această ocazie se înregistrează în contabilitatea entității, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

Situațiile financiare interimare se întocmesc pe baza bilanței de ve-

rificare în care sunt cuprinse rezultatele inventarierii.

Concluzie

În cazul în care societatea optează să repartizeze dividendele în cursul anului (în speță, noiembrie 2019), se va urma procedura aplicată situațiilor financiare, întocmită la final de an, inclusiv inventarierea patrimoniului.

Potrivit art. 97 alin. (7) din Codul fiscal, veniturile sub formă de dividende, inclusiv câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare definite de legislația în materie ca organisme de plasament colectiv, se impun cu o cotă de 5% din suma acestora, impozitul fiind final. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor/sumelor reprezentând câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare de către acționari/asociați/investitori.

Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata.

Declarația cu beneficiarii reali ai unei societăți

Cadrul legal:

Potrivit art. 56 alin. (1) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor, persoanele juridice supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului, cu excepția regiilor autonome, companiilor și societăților naționale și societăților deținute integral sau majoritar de stat, depun la înmatriculare, anual sau ori de câte ori intervine o modificare, o declarație privind beneficiarul real al persoanei juridice, în vederea înregistrării în Registrul beneficiarilor reali ai societăților.

Potrivit art. 62 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a acestei legi (de la data de 21 iulie 2019), societățile înregistrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în registrul comerțului, cu excepția companiilor și societăților naționale, precum și a societăților deținute integral sau majoritar de stat, depun, prin grija reprezentantului legal, spre înregistrare

în Registrul beneficiarilor reali ai societăților, ținut de Oficiul Național al Registrului Comerțului, o declarație privind datele de identificare ale beneficiarilor reali.

Concluzie

Astfel, Declarația cu beneficiarii reali ai unei societăți se depune la

înființare, anual sau ori de câte ori intervine o modificare a declarației depuse inițial, ori în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 129/2019 (societățile înregistrate anterior intrării în vigoare a legii).

Factură primită cu întârziere. Raportare în Declarația 394

Nu cred că există vreo firmă care să nu primească de la un furnizor cel puțin o factură, cu întârziere.

Important de reținut! În declarația informativă 394, o factură primită cu întârziere se raportează în luna în care a fost primită, și nu în luna emiterii de către furnizor.

Problemă fiscală

Dacă la confirmarea unui sold cu un furnizor constatăm că nu avem înregistrată o factură (exemplu: suntem în octombrie și factura neînregistrată este din august), cum se procedează în D394?

Se înregistrează în luna în care am găsit neconcordanța sau se depune rectificativă la D394 la luna în care a fost emisă?

Cadrul legal:

Ordinul nr. 2.264/26.07.2016, aplicabil în prezent, publicat în M.Of. nr. 578/29.07.2016, modifică pct. 3 din Anexa 2, venind în completare cu precizarea că NU vor face obiectul redopunerii declarației facturile primite de persoana impozabilă în altă perioadă de raportare față de data emiterii acestora de către furnizori.

Ordinul nr. 2.264/2016 a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2016 (art. 11) și, începând cu luna iulie 2016, nu se mai corectează declarațiile (394) depuse inițial (nu se depun rectificative) pentru facturile primite în altă perioadă de raportare (facturile primite cu întârziere).

Este recomandat ca societatea să dețină un registru al intrărilor (sau

FACTURĂ

alte documente) care să facă dovada datei când au fost primite facturile. Facturile se raportează în D394 în luna în care au fost primite.

Ordinul vechi, nr. 3.769/23.12.2015, publicat în M.Of. nr. 11/07.01.2016, stabilea, în cazul în care, după depunerea declarației, persoana impozabilă constată existența unor omisiuni/erori în datele declarate, aceasta trebuie să depună o nouă declarație corect completată, cu operațiunile care necesită modificarea și/sau operațiunile care nu au fost declarate, declarație care înlocuiește declarația informativă depusă inițial.

Astfel, ori de câte ori se constată omisiuni/erori, se va depune o nouă declarație, fără a se restricționa numărul redopunerilor (rectificativelor).

Concluzie

În prezent, facturile se raportează în D394 în luna care au fost primite.

Împreună cu revista Taxe și Impozite Actual
primiți semestrial:

«Caietul Contabilului profesionist»

48 de pagini de spețe fiscal-contabile pe an, rezolvate și comentate de către specialiștii R&S.

Regim fiscal TVA. Obligații declarative

EXPORT DE BUNURI

Livrările de bunuri în afara Uniunii Europene (exporturi) sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, cu drept de deducere.

Pentru a beneficia de scutire, furnizorul din România trebuie să justifice operațiunea cu documente reglementate de O.P.A.N.A.F. nr. 103/2016. Documente: factură, certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau documentul administrativ unic.

Problemă fiscală

Care sunt implicațiile fiscale, obligațiile declarative și TVA aferente livrărilor de marfă de la un furnizor de pe teritoriul României la un client de pe teritoriul Serbiei?

Cadrul legal:

Având în vedere faptul că Serbia nu face parte din teritoriul comunitar, operațiunea la care faceți referire este un export de bunuri în condiția de livrare INCOTERMS prin care furnizorul din România își asumă responsabilitatea efectuării transportului de pe teritoriul României pe teritoriul Serbiei. În acest caz, operațiunea este scutită de TVA cu drept de deducere conform prevederilor art. 294 „Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar” alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

„(1) Sunt scutite de taxă: livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său;”

Nu beneficiază de aplicarea regimului de scutire exportul de bunuri efectuat în condiția de livrare Ex works deoarece bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului pe teritoriul României. În acest caz, beneficiază de scutire, conform prevederilor art. 294 alin. (1) lit. b), cumpărătorul bunurilor care își asumă responsabilitatea:

✓ angajării transportatorului. Totuși, transportatorul poate fi angajat de

către B prin intermediul lui (angajarea poate fi efectuată prin intermediul lui A care refacturează pe numele lui B serviciile primite de la transportatorul C, aplicând același regim de scutire conform prevederilor art. 294 alin. (1) lit. c) aplicat de către C);

- ✓ încărcării mărfurilor în mijlocul de transport;
- ✓ întocmirii formalităților de export prin completarea declarației vamale de export. Astfel, pentru a aplica scutirea, nu este suficient ca furnizorul din România să dețină, în copie, declarația vamală de export emisă pe numele cumpărătorului. Este necesară declarația vamală de export, emisă pe numele său, dacă la vânzare s-ar practica, de exemplu, condiția de livrare FCA când vânzătorul își îndeplinește obligația de livrare în momentul în care a predat marfa vămuită pentru export, în grija cărauşului desemnat de cumpărător la locul sau punctul convenit;
- ✓ descărcării mărfurilor la destinație.

De asemenea, în condiția de livrare EXW, cumpărătorul suportă toate riscurile legate de preluarea mărfurilor de la furnizor și transportarea acestora la destinație. Astfel, acest tip de export efectuat de către cumpărător se încadrează în prevederile

art. 294 „Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar” alin. (1) lit. b) din Codul fiscal: „(1) Sunt scutite de taxă:... b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său,...”.

Astfel, prin aplicarea condiției de livrare Ex works, furnizorul din România trebuie să colecteze TVA deoarece efectuează o livrare taxabilă pe teritoriul României a cărei valoare se raportează atât prin decontul de TVA cod 300, la rd. 9 alocat pentru „Livrări de bunuri și prestări de servicii, taxabile cu cota 19%”, cât și prin declarația informativă cod 394.

Prin art. 1 lit. d) din Anexa „Instrucțiuni de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată” pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal din O.P.A.N.A.F. nr. 103/2016, furnizorul este definit drept orice persoană impozabilă care realizează o livrare de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal, respectiv producătorul bunurilor sau proprietarul bunurilor ori persoana impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane impozabile, în sensul art. 270 alin. (2) din Codul fiscal.

Concluzie:

Pentru a beneficia de scutire, furnizorul din România trebuie să justifice operațiunea cu următoarele documente reglementate prin art. (2) alin. (2) din Anexa „Instrucțiuni de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată” pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i),

art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal din O.P.A.N.A.F. nr. 103/2016 „Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se justifică de către exportator cu următoarele documente:

A) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, sau, dacă transportul bunurilor nu presupune o tranzacție, documentele solicitate de autoritatea vamală pentru întocmirea declarației vamale de export;

B) unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau

2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire.

Conform prevederilor Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal aplicabil în România, art. 181 alin. (1), regimul de export permite scoaterea mărfurilor românești în afara teritoriului vamal al României.

În acest sens, conform prevederilor alin. (2) art. 181, toate mărfurile românești destinate exportului trebuie să fie plasate sub regimul de export.

Exportul poate fi dovedit prin declarația vamală de export care se depune la biroul vamal în a cărui rază de competență se află sediul exportatorului sau locul în care mărfurile sunt ambalate sau încărcate în vederea exportului.

DE REȚINUT

Astfel, pentru ca operațiunea să fie tratată drept un export în România, exportatorul trebuie să îndeplinească formalitățile vamale de declarare la un birou vamal din România care acordă liberul de vamă.

IMPORTANT

Factura emisă pentru exportul de bunuri efectuat de către furnizorul din România conform prevederilor art. 294 alin. (1) lit. a) se evidențiază în jurnalul pentru vânzări și se raportează doar prin decontul de TVA cod 300 la rândul 14 alocat pentru „*Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite cu drept de deducere, altele decât cele de la rd. 1-3*”.

Trecere de la micro-întreprindere la impozit pe profit în cursul anului

După cum cunoașteți, depășirea cifrei de afaceri de 1 milion euro determină trecerea obligatorie a unei firme plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor la sistemul de impozitare pe profit (16%).

Sunt foarte multe întrebări și nelămuriri ale contabililor respectivelor societăți cu privire la termenul de depunere a declarației privind schimbarea sistemului în vectorul fiscal, precum și la modul de determinare a impozitului (trimestrul de la care începe calculul rezultatului fiscal).

Astfel, dacă o societate va deveni plătitoare de impozit pe profit în trimestrul III 2019, va calcula impozit pe profit luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu acest trimestru.

Problemă fiscală

În cazul în care un restaurant plătitor pe impozit micro depășește cifra de afaceri de 1 milion de euro la data de 30.09.2019, până când transmite declarația 700?

Din ce trimestru calculez impozitul pe profit?

Cadrul legal:

Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează veni-

turi mai mari de 1.000.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită.

SCHIMBAREA SISTEMULUI DE IMPOZITARE

Limita fiscală se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.

Calculul și plata impozitului pe profit se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv. Termenul este de 15 zile de la data depășirii plafonului.

Dacă plafonul a fost depășit în luna septembrie, atunci declarația 700 se depune până pe 15 octombrie 2019 și entitatea va deveni plătitoare de impozit pe profit începând cu 1 iulie.

Concluzie

Așadar, începând cu trimestrul III 2019, societatea va deveni plătitoare de impozit pe profit și va calcula impozit pe profit luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul III 2019.

DE REȚINUT

Art. 52 – Reguli de ieșire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderii în cursul anului:

(1) Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 1.000.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit, începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită.

(2) Limita fiscală prevăzută la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.

(3) Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntre-

prinderile care se încadrează în prevederile alin. (1) se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv."

Art. 55 – Termenele de declarare a mențiunilor, (1) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal, precum și microîntreprinderile care intră sub incidența prevederilor art. 52 comunică organelor fiscale competente aplicarea/ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală."

Contabilitatea materialelor nestocate

În legătură cu contabilitatea materialelor, trebuie reținut faptul că numai pentru materialele care sunt stocate, se dau în consum, pe măsură ce sunt utilizate pe baza bonului de consum și pentru care se ține evidența de gestiune, se va utiliza contul 3028 „Alte materiale consumabile”.

Pentru materialele nestocate (papetărie, curățenie etc.) nu se întocmește NIR și bon de consum și se vor trece pe seama cheltuielilor utilizând contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate”.

Problemă fiscală

La nivelul organizației noastre nu există un spațiu de depozitare a stocurilor, de altfel nici nu este necesar având în vedere că singurele bunuri de natura stocurilor pe care le aprovizionăm sunt materialele consumabile (hârtie, pixuri, materiale de curățenie etc.) în cantități relativ mici.

Vă rugăm să ne precizați dacă prin politica contabilă a stocurilor și procedura de aplicare a acesteia putem stabili un plafon astfel încât pentru facturile de aprovizionare a acestor materiale consumabile sub acest plafon (de exemplu 1000 de lei) să nu se întocmească NIR-ul?

Menționăm că nu desfășurăm activități economice și nu suntem plătitori de TVA.

Cadrul legal:

Potrivit O.M.F.P. nr. 1.802/2014 privind reglementările contabile, dacă respectivele materiale se utilizează uzual și pot fi justificate, desigur se pot înregistra pe seama contului 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”.

Pentru contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate”, nu este necesară întocmirea bonurilor de consum.

Numai pentru materiale care sunt stocate și se dau în consum pe măsură ce sunt utilizate și se ține evidența de gestiune se utilizează contul 3028.

CONTABILITATE**Concluzie**

Prin urmare, pentru materiale nestocate (papetărie, curățenie etc.) nu se întocmește NIR și bon de consum.

DE REȚINUT

În manualul de politici și proceduri contabile, puteți stabili că se vor înregistra în contul 604 „Cheltuieli cu materialele nestocate” numai bunurile care sunt date în consum după achiziție, de natura celor de papetărie, produse de curățenie etc.

Ați dori ca publicația să abordeze anumite subiecte? Dacă DA, scrieți-ne chiar ACUM pe adresa consilier@rs.ro!

Cod de TVA invalid al furnizorului

Dacă un furnizor din UE emite o factură pentru o prestare intracomunitară de servicii și din verificarea în sistemul VIES se constată că nu are codul valid de TVA, dilema contabililor este dacă respectiva operațiune se raportează în declarația recapitulativă 390.

De reținut! Pentru această factură se va aplica mecanismul taxării inverse și se va raporta atât în decontul de TVA, ca TVA deductibilă și colectată, cât și în declarația cod 390 prin utilizarea codului de țară al prestatorului, dacă există dovada că firma respectivă este o persoană impozabilă în UE.

Problemă fiscală

O societate din Italia ne prestează servicii de modificare piese în IT. Aceasta ne-a emis factura fără TVA în condițiile în care am verificat în VIES codul TVA al furnizorului și este invalid.

Cum îl tratez contabil?

Se declară în 390?

Cadrul legal:

Potrivit prevederilor art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității economice.

Având în vedere faptul că efectuează o achiziție intracomunitară de servicii în România, cumpărătorul din România trebuie să aplice regimul de taxare inversă (reverse charge) prin formula contabilă $4426 = 4427$, aplicând cota standard TVA 19% la o bază de impozitare determinată în lei prin utilizarea cursului valutar în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Valoarea achiziției intracomunitare de bunuri astfel taxate în România trebuie raportată atât prin decontul de TVA cod 300, cât și prin declarația cod 390 VIES, chiar dacă furnizorul are un cod invalid de TVA.

Societatea din IT ar fi trebuit să se înregistreze în scop special de TVA,

în IT, înainte de prestarea de servicii către o altă societate, echivalent al art. 317 din Codul fiscal.

Pentru această achiziție intracomunitară de servicii, apare obligația de a aplica TVA în România prin mecanismul taxării inverse ($4426 = 4427$), care se declară în decontul de TVA (300) la rd. 7, 7.1 și rd.20, 20.1 și în declarația recapitulativă 390 VIES cu cod S.

Concluzie

În declarația cod 390 se va raporta prin utilizarea codului de țară al prestatorului, dacă există dovada că firma respectivă este o persoană impozabilă în IT.

DE REȚINUT

Raportarea achiziției prin declarația cod 390 VIES, chiar dacă furnizorul are un cod invalid de TVA „în cazul în care furnizorul nu comunică un cod valabil de

ACHIZIȚII SERVICIILOR INTRACOMUNITARE

TVA,...”, este reglementată în mod expres prin O.P.A.N.A.F. nr. 591 din 3 februarie 2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (390 VIES) „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”, specificându-se completarea declarației 390 în maniera descrisă anterior.

TAXE ȘI IMPOZITE

ACTUAL

Coordonator:

colectiv RENTROP & STRATON

Manager Departament Editorial:

Adina Vasile

Manager produs:

Diana Tudorov

Director Creație-Productie:

Cristina Straton

Tehnoredactare:

Simona Morărescu

Corectură:

Elvira Panaitescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Telefon: 021.209.45.45

E-mail: info@rs.ro; Internet: www.rs.ro

Correspondență: Ghișeu ext. 3 – O.P. 39, sector 3, București

Publicație editată de:

RENTROP & STRATON

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

© 2019 – RENTROP & STRATON

ISSN: 1842-6220, ISSN-L: 1842-6220

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Servicii turistice. Implicații fiscale

Problemă fiscală

Societatea dorește să acorde salariaților decontarea vacanței. Întrebări:

- ✓ există plafon de decontare?
- ✓ se pot deconta vacanțele din afara țării? (cazare și transport)
- ✓ din punct de vedere fiscal ce trebuie avut în vedere?
- ✓ dacă acordam tichete de vacanță, ce valoare trebuie să aibă și ce implicații fiscale?
- ✓ dacă acordam prime de vacanță, ce valoare trebuie să aibă și ce implicații fiscale?

Cadrul legal

Actul normativ care reglementează acordarea voucherelor de vacanță este O.U.G. nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, potrivit căreia, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot acorda, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite vouchere de vacanță.

Art. 1 alin. (9) și (4) din O.U.G. nr. 8/2009 reglementează o serie de restricții în raport cu acordarea voucherelor de vacanță. În acest sens, nivelul maxim al sumelor care pot fi acordate salariaților sub formă de vouchere de vacanță de către alți angajatori decât instituțiile publice reprezintă contravaloarea a maximum șase salarii de bază minime brute pe țară, garantate în plată, pentru un salariat, în decursul unui an fiscal. Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată este cel stabilit la nivelul de 2.080 lei conform art. 164 alin. (1²) din Codul muncii coroborat cu art. 2 din H.G. nr. 937/2018.

Angajatul care beneficiază de vouchere de vacanță nu mai beneficiază de prima de vacanță în cursul anului fiscal sau de bilete de odihnă, acordate potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Din punct de vedere fiscal, voucherelor de vacanță acordate potrivit O.U.G. nr. 8/2009 sunt supuse impozitului pe salarii stabilit în cotă de 10%, fiind considerate avantaje impozabile potrivit art. 76 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal, nu

intră în baza de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii potrivit art. 142 lit. r) (25% pentru CAS), art. 157 alin. (2) (10% pentru CASS) și art. 220⁴ alin. (2) din Codul fiscal (2,25% pentru CAM) și reprezintă cheltuieli deductibile limitat la nivelul societății, potrivit art. 25 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, limitarea rezultând din plafonul impus de O.U.G. nr. 8/2009 în ceea ce privește nivelul salariaților sub formă de vouchere de vacanță.

În măsura în care societatea suportă contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, trebuie avute în vedere o serie de aspecte. Codul fiscal definește avantajele impozabile drept orice foloase primite de angajat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, ori a unei relații contractuale între părți, după caz. Sunt însă exceptate de la impozitare acele venituri sau beneficii identificate în mod expres drept neimpozabile potrivit alin. (4) al art. 76 din Codul fiscal.

Printre aceste venituri considerate neimpozabile regăsim la art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Prin urmare, societatea are posibilitatea să suporte contravaloarea serviciilor turistice, astfel cum acestea sunt

VOUCHERE DE VACANȚĂ

prevăzute în contractele de muncă aplicabile.

Concluzie

Așadar, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora reprezintă venituri neimpozabile la nivelul salariaților, însă este necesară includerea acestui beneficiu în cuprinsul prevederilor contractelor individuale de muncă sau al celui colectiv de muncă dacă societatea are un astfel de contract încheiat.

Din punctul de vedere al contribuțiilor sociale obligatorii, nu intră în baza acestora de calcul potrivit art. 142 lit. b) (25% pentru CAS), art. 157 alin. (2) (10% pentru CASS) și art. 220⁴ alin. (2) din Codul fiscal (2,25% pentru CAM) și reprezintă cheltuieli sociale deductibile limitat la nivelul societății, potrivit art. 25 alin. (3) lit. b) pct. 3 din Codul fiscal, fiind în mod expres enumerate printre cheltuielile incluse în cadrul cheltuielilor sociale.

Totodată trebuie făcută diferențierea între beneficiul neimpozabil reglementat de art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal și prima de vacanță. Aceasta reprezintă venit impozabil care se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plătește această primă, fiind supusă impozitului pe salarii și tuturor contribuțiilor sociale obligatorii calculate în raport cu veniturile din salarii.

Astfel, în situația în care suma prevăzută a fi acordată nu reprezintă contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, conform contractului de muncă, ci reprezintă o primă acordată pentru concediul de odihnă, aceasta va reprezenta venit impozabil la nivelul salariaților.

